

na soudu první stolice, by ho vyzval k určitému prohlášení. Kdyby nesohlasil se zřízením společného správce, bylo by i tento návrh odmítnouti jako nepatřící před nesporného soudce (srov. rozhodnutí sb. čís. 558, 6292). Když však bude souhlasiti a bude spor jen o osobu správce, určí soud osobu správce v nesporném řízení.

Čís. 12602.

Soud řídící jednání podle § 213, druhý odstavec, ex. ř. jest oprávněn zjednat si jasno o okolnostech směrodatných pro rozhodnutí otázky pořadí napadeného odporem jen výslechem přítomných osob dotčených odporem a to ústním jednáním podle § 59 ex. ř., o němž platí předpisy §§ 171 až 225 c. ř. s., nikoli i výslechem svědka věřitelem při rozvrhovém roku navrženého.

(Rozh. ze dne 12. května 1933, R II 157/33.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost, přikázal soud první stolice v přednostním pořadí výdělkovou daň a pohledávky okresních nemocenských pojišťoven a Úrazové pojišťovny dělnické. Rekursní soud vyhověl rekursu knihovni věřitelky a řečené pohledávky v přednostním pořadí nepřikázal. Důvod y: Rekurs jest odůvodněn, pokud napadá přednostní přikázání nedoplatek výdělkové daně, nemocenského pojištění a úrazových příspěvků. Aby bylo lze těmto nedoplatkům přiznati výsadní pořadí, muselo by býti předloženými doklady prokázáno nebo z pozemkové knihy, po případě ze zájemných nebo z jiných exekučních spisů zjevno, že kromě jiných jest u řečených pohledávek splněn i předpoklad, nutný pro přiznání přednostního pořadí (§ 265 (2) zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n., § 173 zákona ze dne 9. října 1924, čís. 221 sb. z. a n.), že prodané nemovitosti výlučně nebo převážně sloužily ku provozování výdělečného podniku, který byl podroben výdělkové dani, nemocenskému (starobnímu), pokud se týče úrazového pojištění. O této okolnosti nebyly doklady předloženy a z pozemkové knihy okolnost ta zjevná nebyla. Co se týče exekučních spisů, vyplývá z odhadního protokolu, že obytná budova, která má největší cenu 123.200 Kč, slouží soukromým účelům povinné strany a jsou v této budově byty pronajaty. K účelu provozování výdělečného podniku slouží jen kancelář a hospodářské stavení, které mají cenu asi 50.000 Kč. Kancelář a hospodářské stavení tvoří samostatné stavení. Hospodářské stavení slouží částečně jako skladiště cementového zboží a dále za tesařskou dílnu, kde se nachází okružní pila a elektromotor. Krom budov patří k nemovitostem též pozemky, louka a zahrady a cesta, které se oceňují na 12.560 Kč. Že by tyto pozemky sloužily k účelům výdělečného podniku, není z odhadního protokolu vidno. Z tohoto popisu nikterak není zjevno a neplyne, že prodané nemovitosti sloužily převážně, natož výlučně podniku výdělkové dani a oněm pojištěním podrobenému. Nebylo proto podkladu, pokud se týče nebyl dán předpoklad pro přiznání

přednostního pořadí a bylo výsadní pořadí řečeným nedoplatkům přiznáno neprávem. Nebyly-li přihlášky náležitě doloženy a nebyla-li okolnost, že prodané nemovitosti výlučně neb alespoň převážně sloužily ku provozování podniku, z pozemkové knihy a z exekučních spisů zjevná, nebylo na soudě, by o této okolnosti konal šetření, opatřoval si doklady a zjednával si vysvětlení. K tomu soud ani povolán, ani oprávněn není. Výslech výkonného orgánu Kornela T-a při jednání o rozvrhu nejvyššího podání byl nemístný a nepřipustný a nebylo k výsledku tohoto výsledku vůbec přihlížeti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolacímu rekursu jest sice přisvědčiti, že rekurentka byla oprávněna doložiti nárok na přednostní uspokojení své pohledávky do skončení rozvrhového roku, poněvadž § 210 ex. ř. to výslovně připouští slovy »vor oder bei der Tagsatzung« a § 211 odstavec čtvrtý ex. ř. vylučuje doplnění přihlášky až v době po skončení rozvrhového roku. Avšak prostředkem k doložení nároku jsou podle § 210 ex. ř. jen listiny neb jich ověřené opisy, nikoliv jiné prostředky. A nebylo-li při rozvrhovém roku následkem odporu proti přednostnímu pořadí docíleno dohody, byl soudce řídící jednání podle § 213 třetí odstavec ex. ř. oprávněn zjednat si jasno o okolnostech směrodatných pro rozhodnutí otázky pořadí napadeného odporem jen výsledkem přítomných osob dotčených podaným odporem a to ústním jednáním podle § 59 ex. ř., o němž platí předpisy §§ 171 až 225 c. ř. s. (§ 78 ex. ř.), nikoliv i výsledkem svědka rekurentkou při dražebním roku navrženého. Správně proto má rekursní soud výslech tohoto svědka při rozvrhovém roku za nepřipustný a řešil otázku pořadí podle předložených listin, pozemkové knihy, exekučních spisů a přednesu přítomných účastněných a odporem dotčených osob.

Čís. 12603.

Prohlášení: »své soukromoprávní nároky jako otec usmrceného budu uplatňovati u hlavního přeličení«, nelze pokládati za připojení se k trestnímu řízení s právními účinky přetržení promlčecí lhůty.

(Rozh. ze dne 12. května 1933, Rv II 841/31.)

Nezletilá dcera žalobcova byla dne 2. března 1927 usmrcena automobilem, náležejícím žalovanému V-ovi a řízeným spolužalovaným F-em. Dne 5. listopadu 1927 zadal žalobce na soudě žalobu, již se domáhal na žalovaných náhrady škody. Procesní soud prvního stálice uznal žalobní nárok důvodem po právu. Odvolací soud žalobu zamítl. Důvody: Odvolací soud má za to, že žalobní nárok jest promlčen. Žaloba jest opřena o ustanovení § 1 zákona ze dne 9. srpna 1908, čís. 162 ř. zák. a bylo ji proto podati podle § 6 cit. zák.